

ge sektor, udfordringen bliver at tiltrække kvalificeret arbejdskraft, fordi der er nogle store år-gange, som er på vej til at gå på pension.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Hr. Jens Rohde spurgte i sin ordførertale: Hvordan kan flere medarbejdere blive til nedskæringen? Men nu kender jeg godt forretningsordenen, og det er jo ikke hr. Jens Rohde, der stiller spørgsmålene, men os her fra salen.

Kl. 14.35

Hvis nu jeg på mit hotel eller i min restaurant har 20 gæster og én medarbejder til at servicere de 20 gæster, og jeg så får 80 gæster og ansætter én medarbejder mere, så er det jo rigtigt, vil jeg gerne sige til hr. Jens Rohde, at jeg har øget medarbejderstaben, men tror hr. Jens Rohde, at gæsterne – eller kunderne i det offentlige system – får en bedre service af den grund?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nu har jeg lovet hr. Mogens Nørgård Pedersens datter at tale meget pænt til hr. Mogens Nørgård Pedersen i dag, så det vil jeg også gøre, men jeg er ikke helt sikker på, at jeg forstod spørgsmålet, men så må vi jo tage det en gang til, hvis jeg ikke helt har forstået det.

Det er jo sådan, at vi netop ikke bare fokuserer på flere ansættelser, vi konstaterer blot, at vi inden for den offentlige sektor har ansat flere folk. Inden for plejesektoren er der ansat 4.000 ekstra. Der er inden for alle områder sket en stigning, og det siger vi jo som svar på de beskyldninger, der er om, at denne regering skærer ned.

Men penge gør det jo ikke alene. Det kræver også villighed og vilje til at omstille sig og prøve at gøre tingene bedre. Sygehusområdet er et fantastisk godt eksempel på, hvordan man ikke bare gennem penge, men også gennem omstillinger og ved at lave nogle incitamentsstyringer, rent faktisk kan få succes: Vi har fået 70.000 flere operationer, siden denne regering er kommet til. Det er ikke kun sket ved, at vi har puttet mange penge i sundhedssektoren – den tidligere regering puttede også penge i den – vi har fået resultater ud af det, fordi vi har været villige til at prøve at se på, om man nu også gjorde det rigtigt, og så lave de ting om, som vi mente man ikke gjorde rigtigt.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jeg anerkender, at der er sket en øgning på væsentlige områder inden for sundhedssektoren og inden for ældreplejen, men der er altså også blevet flere patienter, og der er altså også blevet flere ældre.

Derfor har jeg lyst til at spørge hr. Jens Rohde, om det er tilfredsstillende, at det, når der nu er givet 0,5 mia. kr. til ældreområdet, til ældreplejen, så kun er de 135 mio. kr., der, som hr. Jens Rohde var inde på, er gået til hænder til de ældre, og resten er gået op i administration. Er det tilfredsstillende?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er jo meget klart, at når man skal lave en omstilling og lave tingene om ude i de enkelte kommuner, så vil man jo i det første år opleve, at der vil gå nogle kræfter til administration. Sådan vil det jo altid være.

Det afgørende er, at de 500 mio. kr., som regeringen har afsat til de ældre, jo ikke kun er afsat i ét år. De er jo afsat ekstra år for år for år for år, og når først kommunerne har været igennem den omstillingsproces, og det har de jo været nu, så er der netop mulighed for, at pengene kan gå til flere hænder. Det er jo også den udvikling, vi ser ude i kommunerne, nemlig at nu har man været igennem den omstillingsproces, som i øvrigt har været meget sund, og det betyder, at pengene kan gå direkte til pleje – og det har selvfølgelig også været tiltænkt fra regeringens side helt fra starten.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg har bevæbnet mig med en række cases, som det hedder. Jeg har en mail her fra en amerikaner, der bor i Danmark, og som er gift med en dansk kvinde. De har boet 12 år som ægtepar i USA og har en dreng, og nu har de boet 2 år i Danmark. Han arbejder i en dansk virksomhed og sælger danske produkter over hele verden. Han skal hvert år om sommeren aflevere sit pas i 1-2 måneder til politiet, han skal tjekkes og sandsynliggøre, at han fortsat kan have beskæftigelse. Hvis han ikke kan det, må han nemlig ikke bo i Danmark, så skal han flytte ud. Hans kone er træt af at undskylde sine landsmænds behandling af fremmede, skriver han.

Han spørger: Er det virkelig sådan, at danskerne tror, at der vil komme veluddannede,